

[Indenrigsministeren]

retning: stadig flere opgaver løses i primærkommunalt regi.

Amtskommunerne varetager imidlertid fortsat en række væsentlige opgaver, som det ikke for tiden er muligt at henlægge til kommunerne. Efter regeringens opfattelse er der derfor ikke grundlag for overvejelser om at nedlægge amtskommunerne. Vi skal tværtimod i et samarbejde finde udveje for, at amtskommunerne kan bære den vanskelige opgave, de står med, og sådan at det økonomiske forløb under ét for staten og kommunerne bliver det, som er samfundsøkonomisk rigtigt.

Poulsgaard (FP):

Jeg er ked af, at jeg ikke kan takke for svaret. Jeg synes, det er lidt for let med al den snak om nærdemokrati. Vi har undersøgelser, der viser, at det, der er længst væk fra vælgerne, er amterne. Der er ikke mange, der ved, hvad amtsborgmesteren hedder. Vi står i en situation, hvor vi skal spare, og derfor vil jeg gerne hjælpe regeringen, og så får jeg bare at vide, at det går ikke.

Hvorfor ikke begynde at spare et sted, hvor det gør mindst ondt, og hvor man mærker mindst til det, nemlig spare de amtskommunale borgmestre og alle de amtskommunale politikere væk? De foretager den ene luksusrejse og jeg ved ikke hvad, men de magter ikke at drive sygehuse, de magtede ikke Falckkonflikten. I så lille et land som Danmark ville det være et plus, hvis man fik nogle dygtige administratorer ansat i Indenrigsministeriet til at varetage sygehusvæsenet og vejvæsenet og andre ting, vi skal have, som amterne har i dag.

Det er ubegribeligt, at en regering, der er ude efter sparemuligheder, ikke er til at snakke med her. Det er endnu mere ubegribeligt – det var også derfor, jeg sagde, at det ikke var for at drille regeringen, jeg har stillet det spørgsmål – når man ved, at der er stærke kræfter også i regeringens egne rækker, der ønsker amterne nedlagt, at ministeren i det mindste ikke kan komme med en lille åbning.

Indenrigsministeren (Enggaard):

Jeg tror, hr. Poulsgaard tager fejl, hvis han mener, at en opgave blive løst enklere og billigere, hvis man flytter den længere væk

fra de borgere, den vedrører. Det er præcis det, der er konsekvensen af hr. Poulsgaards tanke.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. S 1250

2) Til *ministeren for Grønland* af:

Margrete Auken (SF):

»Vil ministeren sikre, at Danmark på det kommende årsmøde i Den Internationale Hvalfangstkommission (IWC) vil arbejde aktivt for at forhindre international handel med produkter fra hvalfangstlandene – især Islands – såkaldte videnskabelige hvalfangster og dermed medvirke til at sikre, at disse lande ikke omgår kommissionens vedtagne stop for al kommerciel hvalfangst?«

Skriftlig begrundelse

IWC vedtog i 1982 et stop for al kommerciel hvalfangst (moratorium) fra og med 1986. En række hvalfangstlande, bl.a. Island, Norge, Japan og Sydkorea, har dog forsøgt at omgå dette moratorium ved at iværksætte såkaldte videnskabelige hvalfangster og eksportere hvalprodukter som tidligere. Moratoriet, som også Danmark stemte for i 1982, er derfor i alvorlig fare for at blive kraftigt undermineret.

Miljø- og planlægningsudvalget tog i en beretning i juni 1985 skarp afstand fra Islands ønske om at fortsætte sin kommercielle hvalfangst under dække af videnskab og opfordrede dengang regeringen til at modarbejde dette ønske. Alligevel støttede Danmark på IWC-mødet i Malmø sidste år en resolution, der tillader Island at eksportere 49 pct. af hvalprodukterne.

Denne tilsidesættelse af såvel moratoriet som Folketingets flertal må ikke gentages i 1987.

Margrete Auken (SF):

Når jeg har stillet det her spørgsmål til regeringen, er det, fordi det kniber lidt – eller meget måske – at få Danmark eller den danske regering til at overholde den politik, som Folketingets miljø- og planlægningsudvalg med alle stemmer undtagen én vedtog.

Man kan sige, at det kun er en beretning, men det burde få ministeren til at følge det,